

αυτής ψηφοφορίας. Ο υπεύθυνος της ανορθώσεως αρχηγός κατεπειδόντως έχρισε συνδυασμούς ή ακριβέστερον διώρισε αντιπροσώπους κατά το σύστημα της φαυλοκρατίας. Τοῦτο δὲν ἦτο καὶ δυσχερὲς μετὰ τὴν ἀποχὴν τῶν κομμμάτων. Ἀνέπευξε μετὰ τὸ χροῖσμα καὶ μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν 915 ὑποψηφίων τὸ τριμμερὲς αὐτοῦ πρόγραμμα, ὅπερ ἀτυχῶς μόνον κατὰ δόσεις, ἐλλείψει χώρου, θὰ κρίνωμεν. Σήμερον προτάσσομεν τὰς ὡς πρὸς τὴν δι' ἠλεκτρικῆς ταχυτητος γενησομένην ἀναθεώρησιν συντόμους παρατηρήσεις μας. Νομοθετικὴ ἐργασία ἐν τῇ ἀναθεωρητικῇ εἶναι ἀμφίβολος, ἡ δ' ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, τεχνηέντως διατυπωθεῖσα, εἶναι ἀφανὴς διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ.

Καὶ ἐὰν ἐκ τῶν 362 τελευταίως ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων εἰ 340, καθ' ὑπόθεσιν, εἶναι ἐκ τῶν ἐν λευκῷ εἰς τὸν «Γίγαντα» ἐκχωρησάντων τὴν ὑπογραφὴν των διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου, ἐρωτῶμεν τοὺς ἐν λαϊκῇ θυέλλῃ ἀποστειλαντας αὐτοὺς ἐκλογεῖς: κατὰ τί ὠφελήθησεται τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ἐν τῇ περιπτώσει τὸ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τῶν ἀνακτόρων βεβαίως παρασκευασθὲν προσχέδιον ἐγκρινόμενον, ἔστω καὶ μετὰ τινὰς ἐλαφρὰς τροποποιήσεις, κυρωθῆ ἐν τὸς ὀλιγίστων ἡμερῶν διὰ βόθης ἐγκαθέτων πλουτοκρατῶν ἢ κωφαλάων νευροσπάστων; Βεβαίως οἱ μεμονωμένοι διαμαρτυροῦντες τῶν κατ' ἐκλογὴν παραδρομῶν παρεισδυσάντων θεσμοθετῶν θέλουσι καταπιγῆ ὑπὸ τῶν συνήθων κραυγῶν τῶν εὐκόλως φωτιζομένων, τῇ βοήθειᾳ τοῦ ξίφους τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς. Ἀλλὰ πολίτευμα τοιοῦτο, ἐκ συναρπαγῆς ἐν λαϊκῇ μέθῃ ψηφισθόμενον, βεβαίως ἔσται εὐφήμορον.

«Ριζοσπάστης».

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως τοῦ 1911.

Αἱ προβλέψεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸν καταρτιζόμενον προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1911, συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

Ὁ Προϋπολογισμὸς θὰ παρουσιάσῃ αὐξησιν ἐξόδων κατὰ 4,200,000. Ἡ αὐξησις αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν λειτουργίαν ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ ὀγδόου ὑπουργείου, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὁποῖου θὰ φθάσῃ εἰς 1,200,000, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν τριπλασιασμὸν σχεδὸν τοῦ κονδυλίου τῶν συντάξεων τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἡ Κυβέρνησις προσθέτει καὶ ἕτερον ἐκ δύο περίπου ἑκατομμυρίων δι' ἄλλας δημιουργηθείσας ἀνάγκας τοῦ Δημοσίου. Συνεπῶς τὸ κονδύλιον τῶν ἐξόδων διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1911 θὰ αὐξηθῆ κατὰ 6 περίπου ἑκατομμύρια. Δεδομένου δὲ ὅτι τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως 1910 ἔχουν ὑπολογισθῆ εἰς 146,041,222 τὰ ἔξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1911 θὰ ἀνέλθουν εἰς 152,041,222.

Ἡ Κυβέρνησις ἐντούτοις ἐλπίζει τὴν ἐπίτευξιν οἰκονομιῶν διὰ τῆς περικοπῆς τῶν περιττῶν δαπανῶν. Ἀλλὰ τὸ ἐκ τῶν περικοπῶν κονδύλιον, ὅσον καὶ ἂν αὐτὰς ἐπεκταθῶσι δὲν εἶνε δυνατόν κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν γνωριζόντων τὰ πράγματα νὰ φθάσῃ τὰ 2 ἑκατομμύρια.

Ταῦτο ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔξοδα. Ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοῦδε ἤρχισε νὰ κατανοῆ, ὅτι θὰ ἦνε πολὺ κατωτέρα τῶν χρήσεων 1909 καὶ 1910.

Ἡ προβλεπομένη ἐλάττωσις ὀφείλεται πρῶτον εἰς τὴν μικρὰν ἐσοδείαν τῆς σταφίδος. Ἐνθὺ δηλαδὴ ἀποδίδονται ὑπὸ τῆς Προνομιούχου ὡς ἀμεσος φόρος 4,000,000 ἐτησίως, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ἐλαττωθῆ εἰς τὸ ἥμισυ περίπου, λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐφειτεινῆς ἐσοδείας.

Ἐλάττωσιν θὰ παρουσιάσῃ καὶ τὰ κονδύλια τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οὐκῶν, τοῦ ἡλαίου, τοῦ αἶνου καὶ ἄλλων ἐν γένει προϊόντων, ἡ ἐφειτεινὴ παραγωγή τῶν ὁποίων ὑπολείπεται πολὺ τῆς πέρυσινῆς.

Καὶ συγκεκριμένως ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων ἐπὶ τῆς ἐγγαίου παραγωγῆς θὰ ἐπέλθῃ ἑλλάτ-

τωσις πάντως ἀνωτέρα τῶν 3—4 ἑκατομμυρίων. Συνεπῶς τὰ πραγματικὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ 1911 θὰ ὑπολειφθῶσι τῶν ἐσόδων τοῦ 1910.

Τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1909 ἐνθὺ ἀρχικῶς εἶχον ὑπολογισθῆ εἰς 124,000,000, ἐβεβαιώθη ἐκ τῆς γενομένης ἐξελέξεως ὅτι δὲν ὑπερέβησαν τὰ 120,000,000 ἢ οἰ ὑστέρησαν κατὰ 4 καὶ πλέον ἑκατομμύρια.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔσοδα τῆς χρήσεως 1910, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὑπολογισθῆ εἰς 148,000,000, ζήτημα εἶνε ἐὰν μέχρι τῆς λήξεως τῆς τρεχούσης χρήσεως φθάσῃ τὰ 137 ἑκατομμύρια.

Κατ' ἀναλογίαν συνεπῶς τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1911, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐλαττώσεων καὶ ἄλλων καθυστερητέων, θὰ εἶνε πάντως κατώτερα τῶν 135,000,000 ἀπέναντι τῶν ἀξιομενῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται ὡς ἀνωτέρω γράφομεν, εἰς 152 περίπου ἑκατομμύρια.

Σοβαρὰ ἐρωτήματα τοῦ κ. Μιχελιδάκη πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κρητικῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Μιχελιδάκης, διὰ τοῦ ἐπισήμου αὐτοῦ ὄργανου «Ἰδη», τοῦ ἐκδιδομένου ἐν Ἡρακλείῳ, ἀπερῆκε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

Διὰ τί τὸ ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως τοῦ Μαΐου δὲν ἐδημοσιεύθη ἐπισήμως, εὔτε ἐπεδόθη εἰς τοὺς προξένους ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου; Ἡ τὸ ἄραγε ἀπλή σύμπτωση τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Κουνδούρου — τὸ περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς ἀρμοστείας ἐν τῇ νήσῳ — τὸ δημοσιευθὲν ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἡδὴ Συνελεύσεως;

Ἀπλῆ σύμπτωσης ἦτο ἡ μὴ ἐπιδοσις τοῦ τελευταίου ψηφίσματος, τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἔνωσιν, εἰς τοὺς Προξένους καὶ ἡ μὴ δημοσιεύσις τῆς γνωστῆς ἐκκλήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως; Ἦὼς ἐξηγοῦνται αἱ στεναὶ καὶ τρυφεραὶ σχέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ γνωστοῦ Πρέσβους — ὑπονοεῖ τὸν σέρ. Ἑλλιοτ — ἐν Ἀθήναις; Διὰ τί ἡ θλευρία διακίωσις τῶν Δυνάμεων, ἡ τελευταία, ἐπεδόθη εἰς τὴν Κρήτην μετὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐκλογάς;

Ὁ κ. Μιχελιδάκης θεωρεῖ ὑπαίτιον τῆς ὀπισθοδρομήσεως τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος τὸν κ. Βενιζέλον.

Προσβολὴ τοῦ Πατριάρχου.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς «Τριμπούνας» τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν ἐφημερίδα του, ὅτι εἰς τὸν ἐν τῇ συνοικίᾳ Τζουβαλῆ Ἑλληνικὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Νικολάου ἐπέτιον τῆς μνήμης αὐτοῦ ἑορτῆν καὶ ἐνθὺ ἐχοροστάτει αὐτοπροσώπως ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ, εἰσέβαλον ἐν τῷ ναῷ ἀνευλαβέστατοι θορυβοῦντες Τούρκοι χωροφύλακες διατεινόμενοι ὅτι ἤθελον νὰ καταδιώξουν καὶ νὰ συλλάβουν Ἑλληνα τινὰ καταζητούμενον. Καὶ ἀφοῦ οὕτω διέκοψαν τὴν ἱεροτελεσίαν κατεβίβασαν τὰς ἑλληνικὰς σημαίας τὰς στολιζόμεσας τὸν Ναόν.

Ὁ Πατριάρχης ἐντόνος διεμμερυρήθη διὰ τοῦτο πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Θρησκευμάτων τῆς Τουρκίας.

Ἡλεκτρικὴ ἀναισθησία.

Τὰ πειράματα τοῦ ἱατροῦ Δεδεῦκ, ὅστις ματεχειρίζετο τὸ διακεκομμένον ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, ὡς ἀναισθητικόν, ἐξηκολούθησεν ἐπιτυχῶς καὶ ἐτελειοποίησεν ἡ ἐν Νέξ. Ὑόρκῃ γυνὴ ἱατρὸς δεσποινὴς Ροβινοβιτς, ἥτις κατάρθρωσε ν' ἀναισθητοῦσθαι θυμασιῶς διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ τοῦς πόδας: πάσχοντις ὑπὸ γαγγρῶν καὶ ἀπὸ κάμη ἐπ' αὐτῶν ἐπιτοχὴ ἐγγίρησιν. Τὸ ἀξιοπεριεργὸν εἶνε ὅτι κατὰ τὴν ἐγχείρησιν τῆς ἀδ' ἤρκεσεν ἀρκετῶν ὡραν, ὁ ἀσθενὴς δὲν ἔσχε κανένα σπασμὸν, εὔτε αἰσθητὴν πόνον, καὶ μετὰ ἡστειετο μετὰ τὴν δεσποινίδα Ροβινοβιτς καὶ μετὰ τοὺς ἄλλους περιστοιχοῦντας αὐτὸν ἱατροῦς.

Ἡ ἀγόρευσις

τοῦ κ. Μιχελιδάκη ἐν τῇ συνελεύσει.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Νότας τῶν Δυνάμεων ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Ἀντ. Μιχελιδάκης λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ἐξ ὀνόματος ὀλης τῆς Συνελεύσεως τὰ ἑξῆς λίαν χαρακτηριστικὰ καὶ ἐκφράζοντα ὀλην τὴν ὀδύνην τῆς Συνελεύσεως καὶ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πορείαν αὐτῆς.

ΜΙΧΕΛΙΔΑΚΗΣ. Δὲν ἐπουλώθησαν εἰσὶν αἱ μεγάλοι πληγαί, αἱ ἐποιαὶ ἐπὶ πολλὰς δεκάδας ἐτῶν ἐτίρωσκον τὴν μεγάλην αἰμάσσουσαν καρδίαν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ. Μολις αἱ ἀκτίνες τοῦ ζωογόνου ἡλίου τῆς Ἐλευθερίας ἤρχισαν νὰ διαλύωσι τὰ δουλογόνα μιάσματα ἐν τῇ πατρίδι μας καὶ ἤδη ἡ διακίωσις αὐτῆς διὰ τοῦ φάσματος τῆς ἐπανάδου τῆς κυριαρχίας τῆς Τουρκίας ρίπτει πάλιν τὸν Κρητικὸν Λαὸν εἰς μεγάλην ταραχὴν. Τὸ φάσμα αὐτὸ τῆς κυριαρχίας, τὸ ὁποῖον ἐπισείεται ἡμῖν σήμερον, πρέπει νὰ ἐπισύρῃ σύντομα τὴν μέριμναν τοῦ Κρητικοῦ Λαοῦ.

Ἀπὸ δωδεκαετίας, ὀπότε τὸ πρῶτον ἤλθεν ἰδῶ ὁ πρίγκηψ Γεώργιος, καὶ κατόπιν καθ' ὀλην τὴν σειράν τῶν ἐτῶν μέχρι τοῦ 1908, ἡ ἐπικυριαρχία τῆς Πύλης κατέστη ὀνοματώδης. Κατέστη λέγω, ὀνοματώδης ἰδίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1906, ὀπότε αἱ Μ. Προστάτιδες Δυνάμεις ἀνεγνώρισαν εἰς τὸν Βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδιαφέρεται περὶ τῆς εὐημερίας τῆς Κρήτης καὶ νὰ ὑποδεινῆ τὸν Ὑπατον Ἀρμοστήν αὐτῆς ὑπὸ τῆν ἐγκρίσιν τῶν Μ. Προστατῶν Δυνάμεων.

Ὅτε δὲ ἡ ἰσορροπία ἐν τῇ Βαλκανικῇ μετετρέπη διὰ τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ διὰ τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῆς εἰς Βασιλείαν, τότε ὁ κρητικὸς Λαὸς ἐθεώρησε καθήκον αὐτοῦ καὶ δικαίωμα νὰ ἀνακηρύξῃ τὴν ἔνωσιν του πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδρύθῃ καθεστῶς Ἑνωτικόν, τὸ ὀποῖον αἱ Προστάτιδες Μ. Δυνάμεις διὰ τῆς διακίωσεως αὐτῶν τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1908 διαβεβαίωσι τὸν Κρητικὸν Λαὸν, ὅτι θὰ συζητήσωσι μετ' εὐμενείας.

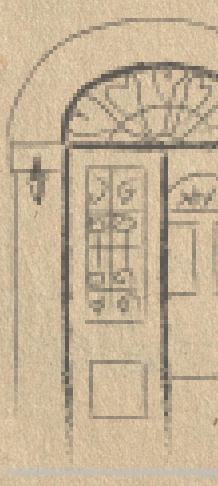
Τὰ τοιαῦτα περιφανῆ δείγματα τῆς εὐμενείας τῶν Προστατῶν Δυνάμεων καὶ ἡ διαβεβαίωσις ἡ γενομένη διὰ τῆς διακίωσεως τοῦ Ἰουνίου τοῦ 1909 διὰ τῆς ὀποίας αἱ Δυνάμεις ἐναπιστεύοντο τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας εἰς τὰς ἔκτοτε λειτουργήσας καθεστηκυίας Ἀρχάς, ἐπειθεν ἡμᾶς, ὅτι καὶ ἡ Ὑψηλὴ ἐπικυριαρχία τῆς Πύλης ἦτο σκιδώδης μόνον καὶ ὀνομαστικὴ ἐπὶ τῆς Νήσου. Ὁ Κρητικὸς λαὸς ἔχει μεγάλα δείγματα τῆς εὐμενείας τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ δὲν δύναται ποτὲ νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ δείγματα ταῦτα πρὸς λαὸν ἀσθενῆ, ἀναδειχθέντα ἱκανὸν νὰ ἐπισύρῃ τὴν εὐμένειαν τῶν κραταιῶν Προστατῶν, ὅτι τὰ δείγματα ταῦτα, λέγω, θὰ τὰ ἀποσύρῃσιν αἱ Μ. Δυνάμεις ἀφ' ἡμῶν.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ προσδοκίαι ἡμῶν αὐταὶ ἀποβῶσι φροῦδοι, ὁ Κρητικὸς Λαὸς δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο νὰ κάμῃ παρὰ νὰ διατηρήσῃ ὡς παλάδιον καὶ κίβωτόν τὰς παραδόσεις τῶν πατέρων αὐτοῦ. (Μάλιστα, Μάλιστα.)

Ὁ Κρητικὸς λαὸς εἶνε ἀποφασισμένος διὰ πάσης θυσίας νὰ διατηρήσῃ τὰ δικαίωματα, τὰ ὀποῖα εἶνε κεκτημένα, καὶ δὲν θὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἀπέναντι οὐδεμιᾶς θυσίας. (Παταγώδῃ παρατεταμένα χειροσροτήματα ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως.)

Ἐρανος ὑπὲρ ἀπόρου οἰκογενείας.

Πολυμελὴς καὶ ἐντιμος οἰκογένεια, στερηθεῖσα τοῦ μόνου προστάτου τῆς, ὀστις φρικτὸν ὑπέστη πρὸ τινος χρόνου θάνατον, εὐρισκομένη δὲ νῦν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐπὶ τῇ ἀναγκᾷ νὰ ἐπὶ τὸ ἔλεος τῶν συμπατριῶν τῆς, ὀπως κατὰ τὰς προσεγίς Ἀγίας ἑορτὰς παραθῆ τὰ ἀποκαταπύξαι ἔργα. Ἐπὶ τῷ ἔλεει τῶν συμπατριῶν τῆς, ἡ ἀποστείλῃσιν χρηματικὰ βοηθήματα πρὸς τὴν αἰετούσαν τῆς οἰκογενείας, ἥτις θέλει δημοσιεύσῃ τὰ ἀνόματα τῶν φιλανθρώπων καὶ τὸ πρὸ ἑκάστου ἀποσταλέν ποσόν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Ἡ πάθησις τοῦ στομάχου.

Τὸ πλεῖστον τῶν ἀνθρώπων, εἴτινες πάσχου-
σιν ἐκ τοῦ στομάχου, ἀδίκως πάσχουσι. Δύνα-
ται νὰ θεραπευθῶσι. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ὀλίγον
περισσότερα προσοχὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τρο-
φῆς καὶ ἐν καλὸν φάρμακον διὰ τὴν ἐνδυνάμω-
σιν τῶν ὀργάνων.

Τὰ συμπτώματα τῶν παθήσεων τοῦ στομά-
χου εἶνε πολλά καὶ ποικίλα. Τινὲς τρώγοντες
πολὺ δὲν χορταίνουσι, ἄλλοι τοῦναντίον ἀπο-
στρέφονται τελείως τὴν τροφήν. Πολλάκις αἰ-
σθάνεται τις βῆρος εἰς τὸν στομάχον καὶ τάσιν
πρὸς ἔμετον. Ἐνίοτε τὰ ἐν τῷ στομάχῳ ἀνα-
πτυσσόμενα ἀέρια, πιέζουσι τοσοῦτον τὴν καρ-
δίαν, ὥστε ὁ ἀσθενὴς νομίζει ὅτι πάσχει ἐκ καρ-
διακοῦ νοσήματος. Ἡ ἡμικρανία εἶνε ἐπίσης
σύμπτωμα σύνθηες.

Εἰς ἀδύνατος στόμαχος ἔχει βεβαίως ἀνάγκη
ἐκλεκτικῆς τροφῆς, ἀλλ' ἡ φύσις δὲν ἐπρονό-
ησεν ὥστε ἡ τροφή νὰ χωνεύηται πρωτοῦ φα-
γωτῆ. Ὁ στόμαχος ἀπαιτεῖ μόνον νὰ τὸν βοη-
θῆσῶμεν, νὰ τὸν ἐνδυναμώσωμεν διὰ νὰ λειτουρ-
γήσῃ καλῶς καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο ἐκεῖνο
ἔπερ κρίνεται ἀπαραίτητον δὲν εἶνε ἡ χρῆσις ἐ-
νὸς δραστηρίου χωνευτικοῦ, ἀλλ' ἐνὸς ἀποτε-
λεσματικοῦ τονωτικοῦ. Ἡ χώνευσις ἐξαρτᾶται
ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἡ
δὲ λατριχὴ ἐπιστήμη οὐδέποτε παρήγαγε καλλί-
τερον πεπτικὸν καὶ τονωτικὸν ἀπὸ τὰ καταπότια
Πίνκ.

Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεία πρὸς
δραχμὰς 6 τὸ κυτίον ἢ δραχ. 24 τὰ 6 κυτία.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δραμαλῆς καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Κεντρικὴ ἐν Κερκύρῃ ἀποθήκη εἰς τὸ φαρμακείον
Σ. Κ. Παρμενιδίου.

Τὰ γνήσια Καταπότια Πίνκ φέρουσι ἐξωθεν τοῦ
κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα ἑλληνιστί τῶν
κ. κ. Δραμαλῆ καὶ Σια, ἐσωθεν δὲ τὴν ὀδύνην τῆς
χρῆσεως ἑλληνιστί.

Ἕλληνας—Τούρκου—Ἀλβανοί.

Ἀλβανὸς ἀρχηγὸς ἐδήλωσεν εἰς τὸν ἀντα-
ποκριτὴν τῆς «Τριμπούνας» ὅτι εἰς τὴν Μακε-
δονίαν θὰ συμβοῦν ἐκπληκτικὰ γεγονότα, ἀφοῦ
οἱ Βούλγαροι μοιλονότι ἀλλάξαντες τρόπον ἐνερ-
γείας, πάντοτε ἐργάζονται στασιαστικῶς, ἔχουν
δὲ ἴκαὶ διαθέσιμα χρήματα. Τὸ Μακεδονικὸν
πρόβλημα πάντοτε προβάλλει ἀπειλητικὸν ἐνε-
κα τῆς ἀνανεώσεως δράσεως τῶν συμμοριῶν
καὶ τῶν μουσικῶν ραδιουργιῶν, πρὲς δὲ νὰ
ἐνοηθῆσῃ ἡ Τουρκία διὰ τὸ Σλαυικὸν κίνδυνος δύ-
ναται νὰ ἀποτραπῆ μόνον διὰ συσφίξεως τῶν
δεσμῶν φιλίας Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος καὶ πα-
ροχῆς ἐλευθεριῶν εἰς τοὺς Ἀλβανούς. Ὁ Τούρ-
κος πολιτικὸς, ὅστις θὰ καταρτίσῃ τὸν Τούρκο
—Ἕλληνο—Ἀλβανικὸν συναπισμὸν, δὲν θὰ
λύσῃ μόνον τὸ πρόβλημα τῆς Ὀθωμανικῆς ἀ-
ναγεννήσεως, ἀλλὰ θὰ δυνάται νὰ ὑπερηφανεύ-
ηται ὅτι ἐργάσθη σπουδαίως ὑπὲρ τῆς Εὐρω-
παϊκῆς εἰρήνης.

Τὸ ὄγδον Ὑπουργεῖον.

Εἰς τὸ ὄγδον Ὑπουργεῖον, μετὰ τὴν συγχώ-
νευσιν τῶν δύο πολεμικῶν Ὑπουργείων, θὰ πε-
ριληφθῆ καὶ τὸ τμήμα τῆς ἔμπορικῆς Ναυτιλί-
ας. Διὰ τὰ τμήματα τῆς στατιστικῆς, τοῦ ἐμ-
πορίου καὶ τῆς βιομηχανίας θὰ μετακληθῶν
ἔνιοι ἠρηματάρχαι.

Τὰ Ἀμερικανικὰ θωρηκτά.

Αἱ προτάσεις πρὸς ἀγορὰν τῶν Ἀμερικανῶν
θωρηκτῶν ἔχουν ὑποβληθῆ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
Κυβέρνησιν πρὸ δεξιάς παρὰ τοῦ ὑπηρετήσαν-
τος εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Ναυτικὸν Ἑλληνοῦ
ὕποπλοιάρχου κ. Κωνστ. Δεληγεωργίου. Τὰ θω-
ρηκτά ταῦτα εἶνε ἡλικίας 10 ἐτῶν καὶ πωλοῦν-
ται ἀντὶ 15—17 ἑκατομμυρίων ἑκαστον.

Ἐπιτυχία κ. Ἀριστ. Θεοδωρίδου.

Πολὺ εὐχάριστον γεγονός δύναται νὰ θεω-
ρηθῆ ἡ ἐπιτυχία, ὡς βουλευτοῦ Ἀττικοβοιωτίας
τοῦ διαπρεποῦς νομομαθοῦς καὶ λογίου κ. Ἀρι-
στομένους Θεοδωρίδου, ὅστις ἐπὶ μακρὰν σειρὰν
ἐτῶν ἔδρασε λαμπρῶς ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ
ὑπηρετήσας τελευταῖον καὶ ὡς Νομικὸς Σύμ-
βουλος, καθὼς καὶ ἐν τῇ κοινῶνι διὰ τῆς δη-
μοσιεύσεως πλείστων ὄσων περισπούδαστων ἀρ-
θρῶν ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε πολιτικῶν ζητημάτων
καὶ ἐπὶ τῆς διακανονίσεως τοῦ σταφιδικοῦ καὶ
ἄλλων οἰκονομικῶν τοιοῦτων.

Προκειμένου ἡ Ἐθνοσυνέλευσις νὰ ἐπιληφθῆ
τῆς λύσεως σπουδαίων ἀντικειμένων, ἐχόντων
μεγάλην ἐπιροὴν διὰ τὸ μέλλον τοῦ τόπου,
χρησιμωτάτη ἀποβαίνει ἡ διὰ τῆς ἀγαθῆς ἐκλο-
γῆς τοῦ λαοῦ συμμετοχὴ εἰς αὐτὴν τοιοῦτων ἐ-
πιλέκτων ἀνδρῶν, εἰς ὃ κ. Θεοδωρίδης πεπροι-
κισμένων διὰ πεφωτισμένης ἀντιλήψεως, ἐντί-
μου χαρακτήρος καὶ πατριωτικῶν αἰσθημάτων
δυναμένων νὰ ἐκφράσων τὰς καλλιτέρας γνώ-
μας, ὡς ἀπόρροιαν βαθείας μελέτης τῶν πραγ-
μάτων καὶ πείρας, καὶ νὰ συντελέσων οὕτω
σπουδαίως πρὸς ἐπιτυχὴν καταρισμὸν τῶν δια-
φόρων νομοθετημάτων.

Ἀμφιβολία δὲ δὲν εἶνε ὅτι ὁ κ. Θεοδωρίδης
θ' ἀνταποκριθῆ πληρέστατα εἰς τὰς προσδοκίας
τοῦ κοινῶ, παρ' ὃ δικαίως ἀπολαύει μεγάλῃς
θπολήψεως ἐπαξίως τῶν πολλαπλῶν αὐτοῦ
προσόντων πρὸς ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψη-
λῶν καθήκοντων τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνο-
συνελεύσεως.

«Πάτριαι».

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀ-
κινήτου.

Ὁ ὑπογεγραμμένος Συμβολαιογράφος Κερκύρας
Σπυρίδων Π. Ἀλαμάνος ἐνταῦθα ἐδρεύων καὶ κατοί-
κων.

Ἀηλοποῖα

Ὅτι τὴν 19 δεκάτην ἐνάτην Δεκεμβρίου τοῦ ἔ-
τους χιλιοστοῦ ἐνεκκοιστοῦ δεκάτου 1910 ἡμέραν
Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ τῆς δεκάτης 10 πρὸ με-
σημβρίας μέχρι τῆς δωδεκάτης 12 μεσημβρινῆς ἐκ-
τεθῆσεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον
ἐμοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπεκλήθην ἡ ἐμοῦ
καλωμένοιο ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου,
ἐν τῇ πόλει Κερκύρας τοῦ Δήμου Κερκυραίων καὶ
ἔξωθι τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν Ἀδάμ τῆς πόλεως
ταύτης κειμένου καφενείου τοῦ «Δημοπρατήριον» τοῦ
Χρηστοῦ Μπαλανίκα, συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τό-
που, ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 24234 τῆς 5 πέμπτης Νο-
εμβρίου ἐνεστώτος ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς
κατασχέσεως τοῦ Δικαστικοῦ Κλητήρος τῶν ἐν Κερ-
κύρῃ Πρωτοδικῶν Ἰωάννου Γουνελλίδου κατασχέ-
θεῖσα μικρὰ μονόροφος οἰκία μετὰ παντὸς αὐτῆς προ-
σαυξήματος παραρτήματος καὶ δικαίωματος καὶ
δικαιώματος ἀέρος, τῶν καθ' ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἀλλη-
λεγγῶν ὀφειλετῶν ὡς ἐδαφοληπτῶν Δημητρίου καὶ
Γεωργίου ἀδελφῶν Σάχα πτ. Φιλίππου κατοίκων
Κερκύρας, διακειμένη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Κερκύ-
ρας παρὰ τῇ συνοικίᾳ τῶν Ἀρίων Ἀποστόλων ἐν μιᾷ
τῶν παρόδων τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Θεοδώρας ἔχουσα μῆ-
κος μὲν 8 β' περίπου τεκτονικῶν πήχων, πλάτος δὲ
πέντε 5 πήχων καὶ ὕψος ἐπίσης ἑτέρων πέντε 5 πή-
χων καὶ ἀποτελουμένη α'.) ἐκ τοῦ ἰσογείου ἀδιαιρέ-
του καὶ ἀνεπατάτου ἔχοντος μόνον μίαν μικρὰν
διαίρεσιν ὑπὸ τὴν κλίμακα καὶ μίαν μόνην θύραν ἤτις
χρῆσι ὡς εἴσοδος αὐτοῦ καὶ β'.) ἐκ τῆς ὑπερκειμένης
τοῦτου ὀροφῆς συγκοινωνούσης μετὰ τοῦ ἰσογείου διὰ
κλίμακος ἐκ τῆς πρὸς δυσμὰς ἐνδοκομείης καὶ ἀρι-
στερὰ τῷ εἰσόντι θύρας τῆς εἰσόδου τῆς ὀροφῆς
ταύτης, ἤτις ὀροφὴ διαιρεῖται δι' ἑσπερικῶν διαχω-
ριστικῶν πλαστοτοίχων ἐκ σανίδων καὶ ἀμμοκοιλίας
κατεσκευασμένων, ἀπαρτιζομένη δὲ ἐκ μικροῦ προ-
δόμου, ἐκ μικροῦ μαγειρείου καὶ δύο ἀνίσων δωμα-
τίων. Ἡ οἰκία αὕτη κατεσκευασμένη ἐξ ἀσβεστολιθο-
δομῆς, ξυλονοηκῆς καὶ πλινθοδομῆς κοινοῦς κεράμους
ἐστεγασμένη εὐρίσκειται εἰς μετρίαν κατάστασιν καὶ ἐ-
ξετιμῆθη ὑπὸ τῶν προσληφθέντων μαρτύρων καὶ εἰδι-
κῶν ἐκτιμητῶν Ἰωάννου Ρίζου πτ. Ἀναστασίου κί-
σπου καὶ Ἐδωλῆθου οἰκοδόμων καὶ Χολοποδοῦλου
Κουλοῦρη πτ. Ἰωάννου ξυλονοητοῦ κατοίκου Κερκύρας
ἀντὶ δραχμῶν δύο χιλιάδων 2000 ὑπολογισθέντων καὶ
τὴν κεφαλαιακὴν ἀξίαν τοῦ ἐκ ταλλήρων παλαιῶν δε-
καπέντε 15 ἤτοι δραχμῶν νέων ὀγδοήκοντα 80 ἐτη-
σίου ἐδαφονομικοῦ κανόνος τελομένου ἀπὸ Ἰουνίου,
εἰς ὃν ἡ ἀνωτέρω οἰκία εἶνε ὑποτελής καὶ ὄν κανόνα

Ἀγγλία — Γερμανία.

Ἡ «Νοτιογερμανικὴ Ἀνταπόκρισις» πλη-
ροφορεῖται, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπέριψε τὰς περὶ
ἀποζημιώσεως αἰτήσεις, ἀ: ὑπέβαλον εἰς αὐ-
τὴν οἱ ἐν Νοτίῳ Ἀφρικῇ Γερμανοὶ ὑπήκοοι
διὰ τὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν κατὰ τὸν
Ἀγγλο-Μποερικὸν πόλεμον. Ἡ ἀπόρριψις τῶν
αἰτήσεων προξένησεν ἀίσθησιν ἐν Γερμανίᾳ.
Ἐπάρχουν ἐν τούτοις ἐλπίδες, ὅτι αἱ Ἀγγλο-
Γερμανικαὶ σχέσεις δὲν θὰ διασαλευθῶν ἐκ
τοῦ μέτρου τούτου.

Δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀνεκοίνωσεν
εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς
νέας διπλῆς βουλῆς θὰ ἐπιταχυνθῶσιν καὶ δὲν
θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἡ νέα Βου-
λῆ θὰ ἀσχοληθῆ κυρίως εἰς τὸ συνταγματικὸν
ζήτημα, παρέργως δὲ θὰ ἀσχοληθῆ καὶ ἐπὶ τι-
νων ζητημάτων νομοθετικῆς εὐστίας.

Ἡ μετανάστευσις εἰς Ἀμερικὴν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κογκρέσου
ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν μετανάστευ-
σιν τῶν ἐργατῶν. Κατὰ τὰς ἀποφάσεις, ἀ: ἔ-
λαβε, θὰ γίνωνται δεκτοὶ μόνον οἱ πεπειραμένοι
τεχνίται καὶ ἐν γένει οἱ εἰδήμονες διαφόρων ἐρ-
γῶν. Καὶ τοῦτο, διότι συνεκεντρώθησεν εἰς Ἀ-
μερικὴν πολλοὶ ἐργάται, ἐν ᾧ αἱ ἐργασίαι εἶνε
ὀλίγαι. Δόγῳ δὲ τῆς πληθῶρας τῶν ἐργατῶν,
ἠλαττώθησαν καὶ τὰ ἡμερομίσθια.

συνεισφέρουσιν οἱ κάτοχοι αὐτῆς καὶ καθ' ὧν ἡ ἐκτέ-
λεσις κτηματοληπται εἰρημῶν ἀδελφοὶ Σάχα πτ.
Φιλίππου, ὡς κληρονόμοι τοῦ πατρὸς τῶν Φιλίππου
Σάχα πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἐδαφοδότῃ κ. Γεωργίον
Πολυλᾶν ὡς κληρονόμον καὶ δικαιοδόχον τοῦ πατρὸς
τοῦ Σπυρίδωνος. Ὅτι ἡ ὡς εἴρηται οἰκία κατεσχέθη
τῇ ἐπισπεύσει τοῦ ὡς ἐδαφοδότου πιστωτοῦ κ. Γεωρ-
γίου Πολυλᾶ πτ. Σπυρίδωνος κατοίκου Κερκύρας ἐ-
κτελοῦντος τὴν ὑπ' ἀριθ. 607 τῆς 12 Ἀγούστου
1909 ὀριστικὴν καὶ τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ Ἐι-
ρηνοδικείου Κερκύρας, ὅστις πιστωτῆς δικαιοῦται λαμ-
βάνειν παρὰ τῶν ρηθέντων ἀλληλεγγῶν ὀφειλετῶν
τοῦ Δημητρίου καὶ Γεωργίου ἀδελφῶν Σάχα πτ. Φι-
λίππου κατὰ τὴν κοινοποιηθεῖσαν αὐτοῖς τὴν 9 Ὀκ-
τωβρίου 1910 δεκάτου, ἀπὸ 8 ὀγδόης Ὀκτωβρίου
ἐνεστώτος ἔτους ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμὴν ὡς τοῦτο
προκύπτει ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 24110 καὶ 24111
τῆς 9 Ὀκτωβρίου ἴδιου ἔτους δύο ἀποδεικτικῶν ἐπι-
δόσεως τοῦ Δικαστικοῦ Κλητήρος Ἰωάννου Γουνελλί-
δου 1ον) δραχμῶν ὀγδοήκοντα καὶ δέκα ἑκατοστὰ
80 καὶ 10) ὡς ἐπιδικασθέντος καὶ καθυστεροῦ-
μένου ἐδαφονομικοῦ κανόνος τοῦ Ἰουνίου 1909 ἐν-
νάτου, εἰς ὃν ἐτησίως ὡς εἴρηται ἡ κατασχεθεῖσα
οἰκία εἶνε ὑποτελής τῷ ἐπισπεύδοντι 2ον) τὸν ἐπ'
αὐτῶν τόκον πρὸς δέκα τοῖς ἑκατόν 10) ὡς ἐτησίως
ἀπὸ τῆς 22 Ἰουλίου 1909 ἐνάτου μέχρις ἐξοφλήσεως
3ον) τὰ ἔξοδα καὶ τέλη ἐκ δραχμῶν δεκατεσσάρων 14.
4ον) τὰ ἔξοδα ἀπογράφου, ἀντιγράφου, ἐπιταγῶν καὶ
ἐπιδόσεων ἐκ δραχμῶν δεκαῖς 16 καὶ 5ον) τὰ τῆς
ἐκτέλεσεως ἔξοδα. Ὅτι ὡς πρῶτην προσφορὰν διὰ
τὸ πλειστηριασθῆσόμενον ἀκίνητον ὁ ἐπισπεύδων πι-
στωτῆς προσφέρει κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηρια-
σμοῦ δραχμῶν τετρακοσίας 400 καὶ ὅτι ὁ ἐπισπεύδων
εἰρημῶς πιστωτῆς κατακαθίσταται προσέτι συμφώ-
τως ταῖς διατάξεσι τῶν ἀρθρῶν 74 καὶ 79 τοῦ ΣΜΑ
Νόμου, δηλουμένου ὅτι διὰ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἐν λό-
γῳ ἐδαφονομικοῦ κανόνος ὁ ἐπισπεύδων κέντηται ὑπὲρ
αὐτοῦ ἐγγεγραμμένην ἐξασφαλιστικὴν προνομίον ἰπο-
θήκην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου. Ἡ κα-
τακθῶσις γενήσεται εἰς τὸν τελευταῖον φερέγγον
ὑπερθεματιστὴν, ὅστις θέλει καταθέσῃ ἀμείωτος τὸ τι-
μημα τοῖς μετροῦσι εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον τὸ δὲ οἰ-
κείον γραμματίον παραλαβῆς εἰς ἐμὲ ἄλλως γενήσεται
ἀναπληστηριασμὸς εἰς βῆρος αὐτοῦ συμφῶτως τῷ Νό-
μῳ σὺν τῇ δηλώσει ὅτι τὸ φερέγγον ἐκάστον πλειοδό-
του ἀπόκειται τῇ ἐκτιμῆσει τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ
ὑπαλλήλου, δικαιουμένου νὰ λάβῃ παρ' ἐκείστου πλειο-
δότου τὴν ὀμίαν ἐγγύτην εἰς περὶ τῶν ἐκείστου πλειο-
δότου ἡμερομίσθια ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1000 καὶ ἡ
κατακθῶσις γενήσεται ὑπὲρ τοῦ ἐπισπεύδοντος τῶν
τῶν ἐπιδοσῶν πρὸς τὸν ἀποδοτῆν ἀπὸ τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ ἀντιπροσβῆσεται, ἐπὶ
τῇ ὁποίᾳ ὁ ὡς ἐπὶ τῆς ἐπιδοσῶν τῶν ἐπιδοσῶν
ταῖς ἰσχυροῦσαι διατάξεσι τῆς Πολ. Ἀγονομίας καὶ
τοῦ ΣΜΑ. Πόλιον. ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐν Κερκύρῃ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1910.
Ὁ Συμβολαιογράφος Κερκύρας
(Τ.Σ.) ὕπ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ Π. ΑΛΑΜΑΝΟΣ

